

РЕШЕНИЕ

№ 1593

гр. София, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 06.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **10346** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс/ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ХОЛСЕЙЛ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място] [улица], офис 111, ел. адрес: [електронна поща](#), чрез управителя А. К. срещу РА № Р-22221019004649-091-001/07.07.2021г., издаден от Г. М., в качеството му на орган, възложил ревизията и Ю. Т. – С., в качеството и на –ръководител на ревизията, при ТД на НАП – С., в частта в която потвърден с Решение № 940/13.06.2022г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика /ОДОП/ при ЦУ на НАП, с който по отношение на жалбоподателя са установени задължения по Закона за данъка върху добавената стойност/ЗДДС/ за периодите м.07,2017г., от м.09.2017г. до м.09.2018г. и от м.11.2018г. до м.05.2019г., ведно със съответните лихви.

Иска се отмяна на оспорваният РА като постановен в нарушение на материалния закон и в частност – нормата на чл.68 и чл.69 от ЗДДС и практиката на СЕС, както и поради допуснати нарушения на административнопроизводствените правила изразяващи се в необсъждане на всички относими към разглежданият въпрос, обстоятелства.

Извън твърденията в жалбата, дружеството не излага допълнителни аргументи и не представя доказателства, въпреки предоставената му нееднократно възможност

затова, в т.ч. и чрез отлагане на делото /поради невъзможност на страната своевременно да формулира доказателствени искания, които обаче – не са отправени и в допълнително определеният срок затова, както и в последващото съдебно заседание/.

В рамките на проверката по чл.158 от АПК, счита жалбата за редовна – като подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения. Същата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл.156 ал.1 ДОПК, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК.

В представеният срок за отговор на депозираната жалба ответникът не изразява становище, а в съдебното заседание с което е даден ход по същество – не се явява и не се представява.

С оглед данните по преписката, твърденията на страните и представените по делото доказателства, съдът установява от правна и приема от фактическа страна, следното:

Ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221019004649-020-001/18.07.2019 г., изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221019004649-020-002/04.02.2020 г. и № Р-22221019004649-020-003/04.03.2020 г., е възложена ревизия на „ХОЛСЕЙЛ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от 01.07.2017 г. до 31.05.2019 г. Производството е било спряно със Заповед №Р-22221019004649-023-001/02.04.2020 г., респ. възобновено със Заповед №Р-22221019004649-143-001/06.07.2020 г. Заповедите са издадени от Г. И. М., оправомощен със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и. д. директор на ТД на НАП С. и Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221019004649-092-001/31.07.2020 г., срещу който възражение не е подавано. Като следствие е постановен и процесният РА №Р-221019004649-091-001/07.07.2021 г.

С оспорвания акт за данъчни периоди м. 07.2017 г., от м. 09.2017 г. до м. 09.2018 г. и от м. 11.2019 г. до м. 05.2019 г., са определени допълнителни задължения на ревизираното лице по ЗДДС в общ размер на 2 100 717,68 лв., в т.ч. главница 1 591 782,78 лв. и лихви 508 934,90 лв., които задължения произтичат от непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 ЗДДС в общ размер на 1 573 901,23 лв. и дължим ДДС в размер на 17 881,55 лв., в резултат на променена процедура по прихващане, приспадане и възстановяване по реда на чл. 92 от ЗДДС.

В хода на ревизията е констатирано, че дружеството е декларирало дейност, свързана с търговия на едро с компютри, периферни устройства за тях, програмни продукти и потребителска електроника. До м. 02.2019 г. няма наети лица по трудови договори. Регистрирано е по ЗДДС, считано от 30.07.2015 г.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22221019004649-040-001/18.07.2019 г., с което са изискани счетоводни

документи и регистри, доказателства, касаещи търговските взаимоотношения с доставчици и клиенти за ревизираните периоди /фактури, сключени договори и анекси, допълнителни споразумения, приемо-предавателни протоколи, заявки, оферти, транспортни и складови документи и други, свързани с получените стоки и услуги, документи за получени и извършени плащания по фактури/. Представени са единствено оборотни ведомости и главни книги за ревизираните периоди, извлечения от сметки 304, 402, 412, 702, 4532, 499, 622, 151 и 152.

Извършени са насрещни проверки на дружествата „ХЕМЕТАЛЕКСПОРТ ИМПОРТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „МАКС ТЕХНОЛОДЖИ ЕУ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ДЖЕЙ АЙ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „РЕКОРД 2017“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ТРЪСТ КОМЮНИКЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]- преки доставчици на жалбоподателя, резултатите от които са отразени в протоколи и описани в РД. ИПДПОЗЛ до доставчиците са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК, чрез прилагане към досието, поради неоткриване на дружествата на декларираните адреси. За целта са извършени по две посещения на адреса за кореспонденция, отразени в съответните протоколи, изготвените съобщения са поставени на определените за целта места в ТД на НАП, публикувани са в интернет и са изпратени по пощата с обратна разписка, както и с електронно съобщение. В отговор не са представени документи. Единствено на „ДЖЕЙ АЙ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД е връчено ИПДПОЗЛ на декларирания електронен адрес за кореспонденция, в отговор на което от последното са представени само част от изискваните му документи.

С Протокол №1529489/07.07.2020 г. са присъединени като доказателства издаден предходен РА на жалбоподателя и влезли в сила РА на „ХЕМЕТАЛЕКСПОРТ ИМПОРТ“ ЕООД, „ДЖЕЙ АЙ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД и „МАКС ТЕХНОЛОДЖИ ЕУ“ ЕООД. Ревизиращите са извършили служебни проверки в информационната система на НАП за установяване на факти и обстоятелства, касаещи клиентите и доставчиците на ревизираното дружество, резултатите от които са взети предвид и отразени в констативната част на РД.

Въз основа на събраните доказателства и установените в хода на ревизионното производство факти и обстоятелства е прието:

1. За данъчни периоди м. 04.2018 г. и м. 06.2018 г. е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 67 865,69 лв. по 6 фактури, издадени от „ХЕМЕТАЛЕКСПОРТ ИМПОРТ“ ЕООД. Дружеството е deregистрирано по реда на чл. 176 от ЗДДС, считано от 01.08.2019 г. Установено е, че дружеството не е представило документи при проверката, не разполага с назначени на трудови договори лица през процесните периоди., не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. На „ХЕМЕТАЛЕКСПОРТ ИМПОРТ“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС, вкл. до м. 04.2018 г., при която не са представени каквито и да е документи и на дружеството са установени задължения в големи размери. При ревизията е установено, че дружеството не извършва реална икономическа дейност, фактурира привидни доставки и не е получател на реални доставки на стоки и услуги. В дневниците за продажби на доставчика са отразени фактури, издадени на „ХОЛСЕЙЛ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД с предмет на доставка „аванс“ и „стоки“.

2. За данъчните периоди от м. 12.2017 г. до м. 03.2018 г. /вкл./ е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 489 247,66 лв. по 28 фактури, издадени

от „МАКС ТЕХНОЛОДЖИ ЕУ“ ЕООД. Дружеството е deregистрирано, считано от 22.03.2018 г., като не е представило документи при проверката, не разполага с назначени на трудови договори лица и не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. В дневниците му за продажби спорните фактури са отразени с предмет на доставка „аванс по договор“ и „стоки“. На „МАКС ТЕХНОЛОДЖИ ЕУ“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС, вкл. до м. 01.2018 г., при която не са представени каквито и да е документи и на дружеството са установени задължения в големи размери. При ревизията е установено, че издадените от „МАКС ТЕХНОЛОДЖИ ЕУ“ ЕООД фактури не документират реално извършени доставки, но начисленият данък е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС. Оспорени са и получените от последното доставки и правото на данъчен кредит във връзка с тях.

3. За данъчните периоди м. 07.2017 г., от м. 04.2018 г. до м. 09.2018 г. и от м. 11.2018 г. до 05.2019 г. е отказан данъчен кредит в размер на 563 613,35 лв. по 41 фактури, издадени от „ДЖЕЙ АЙ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД. Дружеството е deregистрирано, считано от 03.03.2020 г. При проверката е представило Рамково споразумение за доставка на телекомуникационно оборудване №0004/2019 г. от 22.02.2019 г., сключено между „ХОЛСЕЙЛ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД /възложител/ и „ДЖЕЙ АЙ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД /изпълнител/. Със споразумението страните са договорили условията по договори за доставка на телекомуникационно оборудване, офис техника, периферни устройства и резервни части за сума, не по-малка от 600 000,00 евро на всеки 6 месеца, съгласно писмена заявка и техническа спецификация по заявката, подадена от възложителя, като последният е длъжен да заплати договорената цена на изпълнителя съгласно неговата ценова оферта. Срокът на споразумението е две години. Управителя на „ДЖЕЙ АЙ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД е депозирал писмено обяснение, че предмет на спорните доставки е софтуерен лиценз за комуникационен сървър, представляващ код, който може да се съхранява на хартиен или електронен носител /файл/. В случая лицензите са предадени на flash drive при лична среща между управителите на двете дружества на 15.11.2019 г. Представена е единствено фактура №0...0101/15.11.2019 г., издадена на „ХОЛСЕЙЛ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД, с предмет – лиценз за комуникационен сървър, към която са приложени приемо-предавателен протокол от 15.11.2019 г. за предадени 9 лиценза за комуникационен сървър, заявка за доставка от 05.11.2019 г., фактура за предходна доставка на комуникационни сървъри, издадена от „ОПТИМА БИЗНЕС ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], обратна ведомост за периода от 01.11.2019 г. до 31.12.2019 г. Други документи не са представени. В дневниците за продажби на доставчика са отразени фактури, издадени на „ХОЛСЕЙЛ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД с предмет на доставка „продажба на стока“ и „авансово плащане за стока“. На „ДЖЕЙ АЙ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС, вкл. до м. 01.2019 г., при която са оспорени както получените от последното доставки и правото на данъчен кредит във връзка с тях, така и извършените доставки.

4. За данъчен период м. 09.2017 г. е отказано право на данъчен кредит в размер на 2 500,00 лв. по 2 фактури, издадени от „ТРЪСТ КОМУНИКЕЙШЪН“ ЕООД. Дружеството е deregистрирано по реда на чл. 176 от ЗДДС, считано от 24.01.2019 г. Не представя документи при проверката. Не разполага с назначени на трудови договори лица през процесния период. При анализ на дневниците му за покупки е установено, че не декларира такива. В дневниците за покупки на „ХОЛСЕЙЛ

ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД процесните фактури са отразени с предмет на доставка „услуга“.

5. За данъчните периоди м. 09.2017 г., м. 10.2017 г. и м. 11.2017 г., е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 450 674,53 лв. по 22 фактури, издадени от „РЕКОРД 2017“ ЕООД. Дружеството е дерегистрирано, считано от 14.12.2017 г. Не представя документи при проверката. В дневниците му за продажби спорните фактури са отразени с предмет на доставка „аванс по договор“ и „стоки“. Не разполага с назначени на трудови договори лица. Декларира покупки от некоректни дружества.

Ревизиращите са извършили проверки в ИС на НАП относно обстоятелства, свързани с процесните доставчици, които са от значение за данъчното облагане на ревизираното лице. Установено е, че всички дружества са с прекратена регистрация по ЗДДС по инициатива на органи по приходите, не разполагат с назначени на трудови и/или граждански договори лица и имат данъчни задължения в големи размери. При анализ на дневниците им за покупки е констатирано, че декларират такива от рискови доставчици и не отчитат никакви разходи, свързани с реално осъществявана дейност. Не са представени доказателства за вида и произхода на продадените на жалбоподателя стоки, за стопанисвани търговски обекти и складове за съхранение. Не са представени документи за търговска кореспонденция между страните. Липсват документи за плащане. Изразено е съмнение за извършване на реална търговска дейност както от доставчиците, така и от самото ревизирано дружество.

Във връзка с горното е формиран извод, че спорните фактури не отразяват реално извършени доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в оспорвания размер.

Ревизиращите не са признали и декларираниите от жалбоподателя доставки към неговите клиенти с аргумента, че в хода на ревизионното производство не са представени никакви доказателства, че е придобил собствеността върху стоки, които впоследствие да реализира. Поради това са извършени корекции на данъчните основи на декларираниите от ревизираното лице облагаеми доставки през периодите на ревизията. Начисленият данък е приет за дължим на основание чл. 85 от ЗДДС, а именно данъкът е изискуем от всяко лице, което го посочи във фактура и/или известие по чл. 112 от с.з.

С оглед така описаният фактически контекст, съдът счита за правно относимо да отбележи:

Нормите на чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС, регламентиращи, наред с чл.71 от ЗДДС, предпоставките, при наличието на които следва да се признае правото на приспадане на данък върху добавената стойност, транспонират разпоредбата на чл.168 и чл. 169 от Директива 2006/112/ЕС, според която доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаемите сделки на данъчнозадължено лице, същото има правото, в държава-членка, в която извършва тези сделки да приспадне от дължимия данък върху добавената стойност, който то е задължено да плати, дължимия или платен ДДС в тази държава-членка по отношение на доставката за него

на стоки или услуги, извършена или която предстои да бъде извършена от друго данъчнозадължено лице.

Безспорно, правото на данъчнозадължените лица да приспадат от ДДС, на които са лица платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки и за получени от тях услуги, представлява основен принцип на въведената от законодателството на Съюза обща система на ДДС (вж. по-специално решения от 25 октомври 2001 г., Комисия/Италия, C-78/00, EU:C:2001:579, т. 28 и от 21 юни 2012 г., Mahagйben и Dбvid, C-80/11 и C-142/11, EU:C:2012:373, т. 37).

В този смисъл, предвиденото в член 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано. В частност това право на приспадане може да бъде упражнявано незабавно по отношение на целия данък, начислен по получени доставки (вж. по-специално решения от 21 март 2000 г., Gabalfrisa и др., C-110/98—C-147/98, EU:C:2000:145, т. 43 и от 21 юни 2012 г., Mahagйben и Dбvid, C-80/11 и C-142/11, EU:C:2012:373, т. 38).

Режимът на приспадане цели да освободи изцяло стопанския субект от тежестта на дължимия или платения ДДС в рамките на цялата му икономическа дейност. Следователно общата система на ДДС гарантира неутралитет от гледна точка на данъчната тежест на всички икономически дейности, независимо от техните цели и резултати, при условие че самите тези дейности по принцип подлежат на облагане с ДДС (вж. по-специално решения от 21 март 2000 г., Gabalfrisa и др., C-110/98—C-147/98, EU:C:2000:145, т. 44 и от 21 юни 2012 г., Mahagйben и Dбvid, C-80/11 и C-142/11, EU:C:2012:373, т. 39).

Правото на приспадане на ДДС обаче се обуславя от изпълнението на изисквания или на материални условия и на условия от формално естество. Що се отнася до материалноправните изисквания или предпоставки, от член 168, буква а) от Директива 2006/112 следва, че за да може съответното лице да се ползва от право на приспадане, е необходимо, от една страна, то да е „данъчнозадължено“ по смисъла на тази директива, и от друга страна, стоките или услугите, за които иска да му се признае правото, впоследствие да бъдат използвани от данъчнозадълженото лице за нуждите на облагаемите сделки, които самото то е сключило, и да са му били доставени от друго данъчнозадължено лице.(в този смисъл вж. по-специално решения от 6 септември 2012 г., Tyth, C-324/11, EU:C:2012:549, т. 26 и от 22 октомври 2015 г., PPUH Stehcemp, C-277/14, EU:C:2015:719, т. 28 и цитираната съдебна практика).

В този смисъл и за да възникне право на данъчен кредит по посочените от органите по приходите доставки, следва да се установи, че същите ще бъдат включени в икономическата дейност на предприятието при извършване на последващи облагаеми доставки от него, така, че ДДС да бъде понесен от крайния потребител. В обратната хипотеза би се стига до ситуация в която той би приспаднал данъчен кредит, чиято тежест всъщност би следвало да понесе като краен потребител и като резултат – дължимият данък по въпросните доставки ще остане за сметка на републиканския

бюджет. Обстоятелство, което би нарушило механизма на ДДС.

На следващо място и в т.46-48 от своето решение от 16 февруари 2012 година, по дело C-118/11, „Е. А. Мениджмънт“ ООД, ECLI:EU:C:2012:97 СЕС е имал възможността да постанови, че: „При сделка, състояща се в получаването на услуга, ... наличието на пряка и непосредствена връзка между определена получена доставка и една или повече извършени доставки, пораждащи право на приспадане, е по принцип необходимо, за да се признае на данъчнозадълженото лице право на приспадане на ДДС, начислен върху получената доставка, както и за да се определи обхватът на това право (Решение от 29 октомври 2009 г. по дело SKF, C-29/08, Сборник, стр. I-10413, точка 57 и цитираната съдебна практика)“.

Прието е също, че „е налице право на приспадане в полза на данъчнозадълженото лице дори при липса на пряка и непосредствена връзка между определена получена доставка и една или повече извършени доставки, пораждащи право на приспадане, когато разходите за съответните услуги са част от общите разходи на това лице и поради това представляват елементи, формиращи цената на стоките или услугите, които то доставя. Разходите от този вид в действителност имат пряка и непосредствена връзка с цялостната икономическа дейност на данъчнозадълженото лице“ (пак там).

И в единия, и в другия случай, „наличието на пряка и непосредствена връзка предполага, че разходите по получените доставки са включени в цената на конкретни извършени доставки или съответно в цената на стоките или услугите, доставяни от данъчнозадълженото лице в рамките на икономическата му дейност“/пак там/.

Безспорно, доказателствена тежест за установяване реалността на процесните доставки носи ревизираното лице, декларирал право на приспадане на данъчен кредит по въпросните фактури./в този смисъл виж Решение № 4049 от 30.03.2021 г. на ВАС по адм. д. № 711/2021 г., Решение № 3082 от 9.03.2021 г. на ВАС по адм. д. № 12209/2020 г., Решение № 2612 от 25.02.2021 г. на ВАС по адм. д. № 6973/2020 г./.

Като контратеза, не следва в тежест на получателя по доставките да се вменява в отговорност действията или бездействията на доставчиците – в този смисъл са решения по дела C-324/11 (Gabor Toth), както и решение по съединени дела C-80/11 и C-142/11 (Mahageben kft и P. D.), което обаче не го освобождава от основното му задължение – да ангажира годни доказателства и доказателствени средства позволяващи установяване реалността на доставките.

Само по себе си издаването на фактури и коректното им осчетоводяване не са достатъчни да обосноват убедителен извод, че спорните доставки са действително осъществени. В своята практика СЕС многократно е подчертавал, че не е допустима национална практика, с която се отказва претендираното данъчно предимство само въз основа на поведението на доставчика, но същевременно пак задължителната практика на СЕС поставя ударение върху необходимостта националният съдия да осъществи преценка на събраните доказателства и въз основа на нея да формира извода си осъществени ли са действително фактурираните стопански операции.

В допълнение - не се излагат и конкретни съображения насочени срещу събраната от органите по приходите информация, нито относно правото на участие на ревизираното лице в производството, респ. същото да е ограничено, да не е предоставена възможност за представяне на доказателства, излагане на твърдения и възражения и прочее. В този смисъл и при наличие на редовно поискани данни от органите по приходите и непредставена информация от ревизираното лице, правилно в РА е приложена презумпцията на чл.37 ал.4 от ДОПК. В рамките на настоящето производство, съдът бидейки инстанция по същество е предоставил възможност на жалбоподателя да ангажира годни доказателствени средства и представи необходимите доказателства, като и изрично е указал още в определението за насрочване на делото, че същият носи доказателствена тежест относно наличието на материално-правни предпоставки за упражняване правото на данъчен кредит. Такива не са ангажирани, въпреки многократно предоставената възможност, поради което и възраженията на страната се явяват голословни.

Успоредно с това, следва да се посочи, че правилно органите по приходите са установили и липсата на факти,обуславящи неприложимостта на чл.25 ал.7 от ЗДДС, тъй като във връзка с издадените от доставчиците фактури за авансово плащане на стоки, не може да се установи за стока с какви характеристики е фактурирано плащане, кой е нейният производител и какво качество е същата,нито за получаването на стоки от ревизираното лице,в който смисъл не е налице реална възможност за доставчика за изпълнение на доставката, респ. липсват данни същият да е разполагал със стоките или да е установил контакти с конкретни доставчици, които да му ги доставят.

Съгласно чл.65 от Директива 20016/112/ЕО, когато трябва да се извърши авансово плащане преди стоките или услугите да бъдат доставени, ДДС става изискуем при получаването на плащането и върху получената сума. Във връзка с приложението на въпросната разпоредба, Съдът в Л. е имал възможност да постанови, че:

„... за да бъде ДДС изискуем, преди още стоките или услугите да са били доставени, е необходимо всички релевантни елементи на данъчното събитие, т.е. бъдещата доставка на стоки или услуги, да са вече известни и следователно в частност стоките или услугите да са точно определени в момента на авансовото плащане (Решение по дело BUPA Hospitals и Goldsborough Developments, посочено по-горе, точка 48, както и Решение от 3 май 2012 г. по дело Lebara, C-520/10, все още непубликувано в Сборника, точка 26). Ето защо авансовите плащания за все още неопределени точно доставки на стоки или услуги не подлежат на облагане с ДДС (Решение по дело BUPA Hospitals и Goldsborough Developments, посочено по-горе, точка 50, както и Решение от 16 декември 2010 г. по дело M. R., C-270/09, Сборник, стр. I-13179, точка 31).

Следователно не е изключено съгласно член 65 от Директивата за ДДС дължимият за строителните услуги данък да става изискуем още в момента, в който представляващото изцяло насрещната престация за тези услуги право на строеж е учредено в полза на дружеството, което следва да предостави услугите, щом в същия момент всички релевантни елементи на бъдещата доставка на услуги вече са известни,

поради което в частност и разглежданите услуги са точно определени“ / виж т.28 и т.29 от Решение на Съда от 19 декември 2012 година по дело С-549/11, Директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — [населено място], при Централно управление на Националната агенция за приходите, ECLI:EU:C:2012:832./

От казаното дотук следва, че във връзка с процесните авансови плащания, задължение за ДДС не възниква, но не възниква и право на приспадане на данъчен кредит на ревизираното лице.

В заключение, следва да се добави още, че при провеждане на ревизионното производство и при постановяване на процесният акт не са допуснати нарушения на производствените правила. Акта е постановен от компетентен орган, в изискуемата форма и съдържание и в съответствие с материалният закон. Поради това оспорването следва да се отхвърли.

В съответствие с правомощието по 160 ал.1, предл. четвърто от ДОПК вр. чл.161 изр.трето от ДОПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 74 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата „ХОЛСЕЙЛ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място] [улица], офис 111 срещу РА № Р-22221019004649-091-001/07.07.2021г., издаден от Г. М., в качеството му на орган, възложил ревизията и Ю. Т. – С., в качеството и на ръководител на ревизията, при ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 940/13.06.2022г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика /ОДОП/ при ЦУ на НАП.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

Препис от настоящето решение да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: